

॥ श्री देवी चण्डी कवच ॥

□ Shri Devi Chandi Kavach □

॥ ॐ गण गणपतये नमः ॥

॥ विनियोगः ॥

ॐ अस्य श्रीदेव्याः कवचस्य ब्रह्मा ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः,
ख्रें चामुण्डाख्या महा-लक्ष्मीः देवता, ह्रीं ह्रसौं ह्रस्क्लीं ह्रीं ह्रसौं
अंग-न्यस्ता देव्यः शक्तयः, ऐं ह्रस्त्रीं ह्रक्लीं श्रीं ह्र्युं क्ष्म्रौं स्फ्रें बीजानि,
श्रीमहालक्ष्मी-प्रीतये सर्व रक्षार्थं च पाठे विनियोगः।

॥ ऋष्यादि-न्यासः ॥

ब्रह्मर्षये नमः शिरसि, अनुष्टुप् छन्दसे नमः मुखे, ख्रें चामुण्डाख्या
महा-लक्ष्मीः देवतायै नमः हृदि, ह्रीं ह्रसौं ह्रस्क्लीं ह्रीं ह्रसौं अंग-न्यस्ता देव्यः
शक्तिभ्यो नमः नाभौ, ऐं ह्रस्त्रीं ह्रक्लीं श्रीं ह्र्युं क्ष्म्रौं स्फ्रें बीजेभ्यो नमः लिंगे,
श्रीमहालक्ष्मी-प्रीतये सर्व रक्षार्थं च पाठे विनियोगाय नमः सर्वांगे।

॥ ध्यानः ॥

ॐ रक्ताम्बरा रक्तवर्णा, रक्त-सर्वांग-भूषणा।
रक्तायुधा रक्त-नेत्रा, रक्त-केशाऽति-भीषणा।१
रक्त-तीक्ष्ण-नखा रक्त-रसना रक्त-दन्तिका।
पतिं नारीवानुरक्ता, देवी भक्तं भजेज्जनम्।२

वसुधेव विशाला सा, सुमेरु-युगल-स्तनी।
दीर्घौ लम्बावति-स्थूलौ, तावतीव मनोहरौ।३
कर्कशावति-कान्तौ तौ, सर्वानन्द-पयोनिधी।
भक्तान् सम्पाययेद् देवी, सर्वकामदुघौ स्तनौ।४

खड्गं पात्रं च मुसलं, लांगलं च बिभर्ति सा।
आख्याता रक्त-चामुण्डा, देवी योगेश्वरीति च।५
अनया व्याप्तमखिलं, जगत् स्थावर-जंगमम्।

इमां यः पूजयेद् भक्तो, स व्याप्नोति चराचरम् ॥६॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥

ॐ ॐ ॐ यद् गुह्यं परमं लोके, सर्व-रक्षा-करं नृणाम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं, तन्मे ब्रूहि पितामह ॥१॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥

ॐ अस्ति गुह्य-तमं विप्र सर्व-भूतोपकारकम् ।
देव्यास्तु कवचं पुण्यं, तच्छृणुष्व महामुने ॥२॥
प्रथमं शैल-पुत्रीति, द्वितीयं ब्रह्म-चारिणी ।
तृतीयं चण्ड-घण्टेति, कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥३॥

पंचमं स्कन्द-मातेति, षष्ठं कात्यायनी तथा ।
सप्तमं काल-रात्रीति, महागौरीति चाष्टमम् ॥४॥
नवमं सिद्धि-दात्रीति, नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ।
उक्तान्येतानि नामानि, ब्रह्मणैव महात्मना ॥५॥

अग्निना दह्य-मानास्तु, शत्रु-मध्य-गता रणे ।
विषमे दुर्गमे वाऽपि, भयार्ताः शरणं गता ॥६॥
न तेषां जायते किंचिदशुभं रण-संकटे ।
आपदं न च पश्यन्ति, शोक-दुःख-भयं नहि ॥७॥

यैस्तु भक्त्या स्मृता नित्यं, तेषां वृद्धिः प्रजायते ।
प्रेत संस्था तु चामुण्डा, वाराही महिषासना ॥८॥
ऐन्द्री गज-समारूढा, वैष्णवी गरुडासना ।
नारसिंही महा-वीर्या, शिव-दूती महाबला ॥९॥

माहेश्वरी वृषारूढा, कौमारी शिखि-वाहना ।
ब्राह्मी हंस-समारूढा, सर्वाभरण-भूषिता ॥१०॥
लक्ष्मीः पद्मासना देवी, पद्म-हस्ता हरिप्रिया ।
श्वेत-रूप-धरा देवी, ईश्वरी वृष वाहना ॥११॥

इत्येता मातरः सर्वाः, सर्व-योग-समन्विता ।
नानाभरण-षोभाढया, नाना-रत्नोप-शोभिता : ॥१२
श्रेष्ठैष्व मौक्तिकैः सर्वा, दिव्य-हार-प्रलम्बिभिः ।
इन्द्र-नीलैर्महा-नीलै, पद्म-रागैः सुशोभने : ॥१३

दृष्यन्ते रथमारूढा, देव्यः क्रोध-समाकुलाः ।
शंखं चक्रं गदां शक्तिं, हलं च मूषलायुधम् ॥१४
खेटकं तोमरं चैव, परशुं पाशमेव च ।
कुन्तायुधं च खड्गं च, शार्गायुधमनुत्तमम् ॥१५

दैत्यानां देह नाशाय, भक्तानामभयाय च ।
धारयन्त्यायुधानीत्थं, देवानां च हिताय वै ॥१६
नमस्तेऽस्तु महारौद्रे ! महाघोर पराक्रमे ! महाबले !
महोत्साहे ! महाभय विनाशिनि ॥१७

त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये ! शत्रूणां भयविर्द्धनि !
प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री, आग्नेय्यामग्नि देवता ॥१८
दक्षिणे चैव वाराही, नैऋत्यां खड्गधारिणी ।
प्रतीच्यां वारूणी रक्षेद्, वायव्यां वायुदेवता ॥१९

उदीच्यां दिशि कौबेरी, ऐशान्यां शूल-धारिणी ।
ऊर्ध्वं ब्राह्मी च मां रक्षेदधस्ताद् वैष्णवी तथा ॥२०
एवं दश दिशो रक्षेच्चामुण्डा शव-वाहना ।
जया मामग्रतः पातु, विजया पातु पृष्ठतः ॥२१

अजिता वाम पार्श्वे तु, दक्षिणे चापराजिता ।
शिखां मे द्योतिनी रक्षेदुमा मूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥२२
मालाधरी ललाटे च, भ्रुवोर्मध्ये यशस्विनी ।
नेत्रायोश्चित्र-नेत्रा च, यमघण्टा तु पार्श्वके ॥२३

शंखिनी चक्षुषोर्मध्ये, श्रोत्रयोर्द्वार-वासिनी ।

कपोलौ कालिका रक्षेत्, कर्ण-मूले च शंकरी ।।२४
नासिकायां सुगन्धा च, उत्तरौष्ठे च चर्चिका ।
अधरे चामृत-कला, जिह्वायां च सरस्वती ।।२५

दन्तान् रक्षतु कौमारी, कण्ठ-मध्ये तु चण्डिका ।
घण्टिकां चित्र-घण्टा च, महामाया च तालुके ।।२६
कामाख्यां चिबुकं रक्षेद्, वाचं मे सर्व-मंगला ।
ग्रीवायां भद्रकाली च, पृष्ठ-वंशे धनुर्द्धरी ।।२७

नील-ग्रीवा बहि :-कण्ठे, नलिकां नल-कूबरी ।
स्कन्धयो : खड्गिनी रक्षेद्, बाहू मे वज्र-धारिणी ।।२८
हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेदिम्बका चांगुलीषु च ।
नखान् सुरेश्वरी रक्षेत्, कुक्षौ रक्षेन्नरेश्वरी ।।२९

स्तनौ रक्षेन्महादेवी, मन :-शोक-विनाशिनी ।
हृदये ललिता देवी, उदरे शूल-धारिणी ।।३०
नाभौ च कामिनी रक्षेद्, गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ।
मेढ्रं रक्षतु दुर्गन्धा, पायुं मे गुह्य-वासिनी ।।३१

कट्यां भगवती रक्षेदूरु मे घन-वासिनी ।
जंगे महाबला रक्षेज्जानू माधव नायिका ।।३२
गुल्फयोर्नारसिंही च, पाद-पृष्ठे च कौशिकी ।
पादांगुली : श्रीधरी च, तलं पाताल-वासिनी ।।३३

नखान् दंष्ट्रा कराली च, केशांश्वोर्ध्व-केशिनी ।
रोम-कूपानि कौमारी, त्वचं योगेश्वरी तथा ।।३४
रक्तं मांसं वसां मज्जामस्थि मेदश्च पार्वती ।
अन्त्राणि काल-रात्रि च, पितं च मुकुटेश्वरी ।।३५

पद्मावती पद्म-कोषे, कक्षे चूडा-मणिस्तथा ।
ज्वाला-मुखी नख-ज्वालामभेद्या सर्व-सन्धिषु ।।३६

शुक्रं ब्रह्माणी मे रक्षेच्छायां छत्रेश्वरी तथा ।
अहंकारं मनो बुद्धिं, रक्षन्मे धर्म-धारिणी ।।३७

प्राणापानौ तथा व्यानमुदानं च समानकम् ।
वज्र-हस्ता तु मे रक्षेत्, प्राणान् कल्याण-शोभना ।।३८
रसे रूपे च गन्धे च, शब्दे स्पर्शे च योगिनी ।
सत्त्वं रजस्तमश्चैव, रक्षेन्नारायणी सदा ।।३९

आयू रक्षतु वाराही, धर्मं रक्षन्तु मातरः ।
यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च, सदा रक्षतु वैष्णवी ।।४०
गोत्रमिन्द्राणी मे रक्षेत्, पशून् रक्षेच्च चण्डिका ।
पुत्रान् रक्षेन्महा-लक्ष्मीर्भार्या रक्षतु भैरवी ।।४१

धनं धनेश्वरी रक्षेत्, कौमारी कन्यकां तथा ।
पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्गं क्षेमंकरी तथा ।।४२
राजद्वारे महा-लक्ष्मी, विजया सर्वतः स्थिता ।
रक्षेन्मे सर्व-गात्राणि, दुर्गा दुर्गाप-हारिणी ।।४३

रक्षा-हीनं तु यत् स्थानं, वर्जितं कवचेन च ।
सर्वं रक्षतु मे देवी, जयन्ती पाप-नाशिनी ।।४४

॥ फल-श्रुति ॥

सर्वरक्षाकरं पुण्यं, कवचं सर्वदा जपेत् ।
इदं रहस्यं विप्रर्षे ! भक्त्या तव मयोदितम् ।।४५
देव्यास्तु कवचेनैवमरक्षित-तनुः सुधीः ।
पदमेकं न गच्छेत् तु, यदीच्छेच्छुभमात्मनः ।।४६

कवचेनावृतो नित्यं, यत्र यत्रैव गच्छति ।
तत्र तत्रार्थ-लाभः स्याद्, विजयः सार्व-कालिकः ।।४७
यं यं चिन्तयते कामं, तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ।
परमैश्वर्यमतुलं प्राप्नोत्यविकलः पुमान् ।।४८

निर्भयो जायते मर्त्यः, संग्रामेष्वपराजितः ।
 त्रैलोक्ये च भवेत् पूज्यः, कवचेनावृतः पुमान् ॥ ४९
 इदं तु देव्याः कवचं, देवानामपि दुर्लभम् ।
 यः पठेत् प्रयतो नित्यं, त्रि-सन्ध्यं श्रद्धयान्वितः ॥ ५०

देवी वश्या भवेत् तस्य, त्रैलोक्ये चापराजितः ।
 जीवेद् वर्ष-शतं साग्रमप-मृत्यु-विवर्जितः ॥ ५१
 नश्यन्ति व्याधयः सर्वे, लूता-विस्फोटकादयः ।
 स्थावरं जंगमं वापि, कृत्रिमं वापि यद् विषम् ॥ ५२

अभिचाराणि सर्वाणि, मन्त्र-यन्त्राणि भू-तले ।
 भूचराः खेचराश्चैव, कुलजाश्चोपदेशजाः ॥ ५३
 सहजाः कुलिका नागा, डाकिनी शाकिनी तथा ।
 अन्तरीक्ष-चरा घोरा, डाकिन्यश्च महा-रवाः ॥ ५४

ग्रह-भूत-पिशाचाश्च, यक्ष-गन्धर्व-राक्षसाः ।
 ब्रह्म-राक्षस-वेतालाः, कूष्माण्डा भैरवादयः ॥ ५५
 नश्यन्ति दर्शनात् तस्य, कवचेनावृता हि यः ।
 मानोन्नतिर्भवेद् राजस्तेजो-वृद्धिः परा भवेत् ॥ ५६

यशो-वृद्धिर्भवेद् पुंसां, कीर्ति-वृद्धिश्च जायते ।
 तस्माज्जपेत् सदा भक्त्या, कवचं कामदं मुने ॥ ५७
 जपेत् सप्तशतीं चण्डीं, कृत्वा तु कवचं पुरः ।
 निर्विघ्नेन भवेत् सिद्धिश्चण्डी-जप-समुद्भवा ॥ ५८

यावद् भू-मण्डलं धत्ते ! स-शैल-वन-काननम् ।
 तावत् तिष्ठति मेदिन्यां, जप-कर्तुर्हि सन्ततिः ॥ ५९
 देहान्ते परमं स्थानं, यत् सुरैरपि दुर्लभम् ।
 सम्प्राप्नोति मनुष्योऽसौ, महा-माया-प्रसादतः ॥ ६०

तत्र गच्छति भक्तोऽसौ, पुनरागमनं न हि ।

लभते परमं स्थानं, शिवेन सह मोदते ॐ ॐ ॐ ॥६१

॥ श्री देवी चण्डी कवचम् सम्पूर्णम् ॥

बोवइएरोरुपुइवोपटोरुव.टोरु